

תלמוד בבלי מסכת שבת דף קד עמוד א

בן סטדא בן פנדירא הוא אמר רב חסדא בעל סטדא בעל פנדירא בעל פפוס בן יהודה הוא אמו סטדא אמו מרימ מגдалא נשיא היא כדאמרין בפומבדיתא סטת דא מבعلا

רש"י מסכת שבת דף קד עמוד א

בעל סטדא בעל פנדירא – ונקרא על שם בעל אמו אע"פ שהוא מזר

תוספות מסכת שבת דף קד עמוד ב

בן סטדא - או"ת דהא בן סטדא דאמרין הכא דהוה בימי פפוס בן יהודה דהוה בימי רב עקיבא כדמות בפרק בתרא דברכות (דף סא):

אמו מרימ מגдалא נשיא היא – והוא דקאמר בפ"ק דחגיגה رب ביבי הוה שכיח קמיה דמלאר המות וכו' אל לשולחיה ציל איתוי לי מרימ מגdale נשיא משמע שהיתה בימי רב ביבי מרימ מגдалא נשיא אחרת הייתה אי נמי מלאר מות היה מספר לרבי ביבי מעשה שאירע כבר מזמן גדול:

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף סז עמוד א

וכן עשו לבן סטדא בלוד ותלאוהו בערב הפסח בן סטדא בן פנדירא הוא אמר רב חסדא בעל סטדא בעל פנדירא בעל פפוס בן יהודה הוא אלא אימא אמו סטדא אמו מרימ מגдалא נשיא הוא כדאמרין בפומבדיתא סטת דא מבعلا

רש"י מסכת סנהדרין דף סז עמוד א

בן סטדא - בעל אמו סטדא שמו. סטת דא - על שם שזינתה קרי לה הci.

תלמוד בבלי מסכת גיטין דף ז עמוד א

תניא, היה רבי מאיר אומר: כשם שהדעתם במאכל, כך דעתם בנשים; יש לך אדם שצובב נופל לתוך כסו וזורקו ואינו שותהו, וזה יאי מדת פפוס בן יהודה, שהיה נועל בפני אשתו וויצא; ויש לך אדם שצובב נופל לתוך כסו וזורקו ושותהו, וזה היה מדת כל אדם, שמדוברת עם אחיה וקרובי ומינחה;

רש"י מסכת גיטין דף ז עמוד א

פפוס בן יהודה - בעלה של מרימ מגдалא נשיא היה וכשיצא מביתו לשוק נועל דלת בפניה שלא תדבר לכל אדם ומהד שaina הוגנת היה זו שמתויך לך איבה נכנסת בינויהם ומזנה תחתיו.

תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף ד עמוד ב

רב יוסוף כי מתי ליהאי קרא בכ"י +משל' יג+ ויש נספה بلا משפט אמר: מי איכא דאזריל بلا זמןיה? – אין, כי הא דרב ביבי בר אבוי הוה שכיח גביה מלאר המות. אמר ליה לשולחויה: ציל איתי לי מרימ מגдалא שיער נשיא אמר לון – אמר ליה: אי הדרה! – אמר ליה: הוαι איטיתה – ליהוי למנינה.

רש"י מסכת חגיגה דף ד עמוד ב

אייתי לי מרימ מגдалא נשיא – הרוג את מרימ המקלה שיער הנשים.

תוספות מסכת חגיגה דף ד עמוד ב

זהו שכיח גביה מלאר המות – דמספר מה שאירע לו כבר דהאי עובדא דמרימ מגдалא נשיא בבית שני היה דהיתה אמו של פלוני כדאיתא בשבת (דף קד: ושם).

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף סא עמוד ב

ואהבת את ה' אלהיך. תניא, רב אליעזר אומר: אם נאמר בכל נפשך למה נאמר בכל מאדרך? ואם נאמר בכל מאדרך למה נאמר בכל נפשך? אלא: אם יש לך אדם שגופו חביב עליו ממןנו – לך נאמר בכל נפשך, ואם יש לך אדם שסמוון חביב עליו מגופו – לך נאמר בכל מאדרך. רב עקיבא אומר: בכל נפשך אפילו נוטל את נפשך. לנו רבנן: פעם אחות גדרה מלכות הרשעה שלא יעסקו ישראל בתורה, בא פפוס בן יהודה ומצאו לרבי עקיבא שהיה מקהיל קരיות ברבים וועסוק בתורה. אמר ליה: עקיבא, אי אתה מתירא מפני מלכות? אמר לו: אמשול לך משל, מה הדבר דומה – לשועל שהיה מהלך על גב הנהר, וואה דגיט שחיינו מתקבצים מקום למקומות, אמר להם: מפני מה אתם בורחים? אמרו לו: מפני רשותות שumbed אין בני אדם. אמר להם: רצונכם שתעלו ליבשה, ונדור אני ואתם כשם שדרו אבותיכם עם אבותיכם? אמרו לו: אתה הוא שאומרם עיר פקח שבתיות? לא פקח אתה, אלא טפש אתה! ומה במקום חייתנו אנו מתיראי, במקום מיתתנו על אחות כמה וכמה! אף אנחנו, עציזו שאנו יושבים וועסוקים בתורה, שכותב בה +דברים ל"ג+ כי הוא ח"ר וארכ' ימ"ר – לך, אם אנו הולכים ומבטלים ממנה – על אחות כמה וכמה. אמרו: לא היו ימים מועטים עד שתפנסוهو לרבי עקיבא וחבשוו בבית האסורים, ותפסו לפפוס בן יהודה וחבשוו אצללו. אמר לו: פפוס! מי הביא לך? אמר ליה: אשריך רב עקיבא שנטפסת על דברי תורה, אוֹי לו לפפוס שנטפס על דברים בטלים.